

и др. *свѣтила*): Лѣтень день, откакъ зайде слънце или рано прѣди да изгрѣе, съзирамы капчицы на росѣ. *Л. Д. 1871, 97.* Три недели сонце не изгрелу на небе-гу, Да си грее да си свети на земета. *Вс. 56.* Звѣзда зорница изгрѣва... Защо ми тѣй рано изгрѣя. *Л. 16, 15.* Шо е младу ду сто години, Лу шо ша ми сонце изгрее, Сито да излезатъ на белъ Дунавъ. *Вс. 32.* Слѣдъ облаци и бура сякога сладко слънце изгрява. *Зк. 121.* *Отклоняясь отъ употребит. знач. въ примѣръ:* Развалиле силни-не огнѣи, Изгреале дете малечко'о. *М. 17.* **Изгрѣване** с. с. восхождение: Изгрѣването на слънцето бѣ близо. *Тб. 49.* Капитанина кадѣ изгрѣвание-то на мѣсечина-та скочилъ и оставилъ стая-та си. *Л. Д. 1875, 149.*

Изгризѣ м. св. изгрызу: Испаднала стара жал(б)а, Грабнала съ со дедо-то, Изгризала десно уше. *М. 276.*

Изгрѣбавенъ пр. сторбленный: Изгрѣбавенното сѣденье произвожда притискъ на стомахътъ. *З. 346.*

Изгрѣмѣ м. св. 1) громко произнесу, загремлю: Лулчу изгрѣмѣ: Ващи! учете дѣцата и пр. *Зк. 34.* И тутакъ си потреперѣ въздух-атъ, кога нарѣд-атъ изграмѣ: „Да ж живѣ великы князи!“ *Р. 31.* 2) выстрѣлю: Изгрѣмено-то гюле. *Л. Д. 1876, 81.* **Изгрѣмѣване** с. с. выстрѣлъ, залпъ: Изгрѣмѣвание-то на топа. *Л. Д. 1876, 81.* Петко беше навикналъ колко да е на изгрѣмѣване-то. *Р. А. 160.*

Изгуба с. ж. утрата. *М.*

Изгубѣ м. св. **Изгубвамъ** **Изгубямъ** м. дл. 1) потеряю, теряю, понесу убытокъ: Н. В. Султана никога не изгубва случая да прави нѣща въ честь на славни-тѣ си предшественници. *Л. Д. 1876, 133.* Съ една дума, тя изгубва законъ-тъ и право-то на моминство-то. *Ч. 69.* Кръстинка не изгубваше надежда. *Зк. 210.* „Изгубвамы това най-драгоцѣнно врѣмя и свободенъ часъ. *Л. Д. 1870, 113.* Сичко изгубено! *Р. 72.* Карлъ VI изгубилъ ума си. *Г. 210.* Ако ти да не би изгубила умътъ си, то не би говорила такива нѣща. *З. 2.* Тѣ войници Българи —изгубвахъ си цѣло лѣто. *Гн. 249.* 2) погублю, гублю: Слѣпцы калугери н' изгубихъ Технъ пощидихъ животъ Турцы. *Гн. 77.* Та тежка свадба си срещнахъ, Та си изгубихъ кумове, Кумове, старосватове, Та си имъ узехъ два млада, И тѣ млади девере, Та ги изведохъ, мамо ле, Во тая гора зелѣна, Дето пиле-та не пеятъ, Дето си човекъ не ходи. *М. 94.* **Изгубѣ са Изгубвамъ са** изчезну, пропаду, погибну; изчезаю, погибаю, пропадаю: Прищчета-та ся явяватъ слѣдъ три или четири дни отъ булясаніе-то и въ осмый день всичко ся изгубва. *Л. Д. 1871, 142.* Юпитеръ по Октомврия са изгаба въ за-